

N:o 91.

Af herr **Emil Olsson** i Kyrkebol, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t ang. ändring i sättet för förvaring af indelta infanteriets lifmundering.*

I fråga om anskaffning och underhåll af beklädnaden vid det roterade infanteriet är bland annat föreskrifvet, att beklädnaden anskaffas och underhålls af regementets beklädnadsdirektion och är regementets chef ansvarig för, att hon ständigt finnes i brukbart skick; att för hvarje man skall finnas en lifmundering, ny eller nästan ny, och en släpmundering; att lifmunderingen, som i fredstid får begagnas endast då detta blifvit befallt på generalorder, äfvensom paradhufvudbonaden, förvaras å roten i en dertill inrättad s. k. rotekista, som förblifver under en rotemästares vård och ansvar; att dessa kistor skola af rotarne anskaffas och underhållas; att kistorna böra vara väl täta, ställda på $\frac{1}{2}$ alns höga fötter från golvet, för att hindra råttor att derå göra skada, samt förvaras uti säkert droppfritt rum; att rotehållare, om de äro flere i samma rote, utse ibland sig en rotemästare, som emottager och ansvarar för rotekistans vård, hvilken kista ej heller kan till strörote förflyttas; att om beklädnaden finnes förskämd genom rotemästarens vårdslöshet, bör han allena ersätta skadan, men är densamma timad utan hans förvållande, så bör hela roten deltaga i ersättningen; att då munderingen inlägges i rotekistan, bör den genomdragas med tråd och förses med en kompaniofficers sigill; att till förekommande af rotekistemunderingens åverkan genom mal är strängeligen förbjudet att försegla rotekistan; samt att visitation å lifmunderingen skall förrättas på de tider regementsorder bestämman, i allmänhet två gånger om året, af underofficerare eller korpraler,

hvilka efterse, att alla persedlarne väl vårdas och författningsenligt förvaras, hvaröfver en s. k. visitationsrulla upprättas, hvilken rulla, jemte rapport aflemnas till kompanichefen, som derefter afgifver rapport om visitationen till tjenstgörande majoren.

Enligt den för svenska arméns befäl år 1879 utgifna handboken, lär vid några regementen lifmunderingen förvaras i trossbodarna eller i regementsförrådet. Hvilka dessa regementen kunna vara uppgifves icke; men jag vet med visshet att så är förhållandet vid Vermlands fältjägare. Till förvarande af tross- och utredningspersedlar är nemligen föreskrifvet, att vid infanteriregementena en trossbod skall finnas vid hvart kompani, hvarjemte bestämmelser äro meddelade huru dessa trossbodar skola anskaffas och underhållas m. m. Till handräckning vid i trossboden förvarade persedlars skötande och efterseende, kommenderas, enligt gällande tjenstgöringsreglemente, närmast boende soldater, hvilka deremot äro frikallade från sin arbetsskyldighet vid trossbodens reparation och måhända äfven njuta andra förmåner.

De besvär och ej obetydliga kostnader, som äro förenade med ifrågasvarande, vissa rotehållares skyldighet att förvara och vårda soldatens lifmundering samt att för visitationer eller möten föra densamma långa vägar, hvilka för aflägsset belägna rotar uppgå ända till 5 à 6 mil, synas mig kunna till väsentlig del undvikas derigenom, att lifmunderingen, likasom öfriga utredningspersedlar, mellan mötena förvarades i trossbodarna, der densamma jemväl kunde egnas en mera noggrann tillsyn än hvad som nu möjligen å flertalet rotar eger rum. En dylik förändring skulle jemväl i någon mån minska de obehag och trakasserier, som rotehållaren stundom är underkastad vid de ofta återkommande visitationerna, hvilka olägenheter i sin mån åter äro egnade att öka oviljan mot indelningsverket och dermed förenade skyldigheter.

Jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om vidtagande af sådana åtgärder till lättnad i roteringsskyldigheten, att, der sådant icke redan eger rum, soldaternas lifmunderingar för framtiden måtte blifva förvarade i vederbörande kompanitrossbodar eller regementsförråd.

Stockholm den 26 januari 1889.

Emil Olsson.